

Ірина Албул, м. Умань

ВОЛОДИМИР НАУМЕНКО ЯК ІСТОРИЧНА ПОСТАТЬ У РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ТА ОСВІТИ

Володимир Павлович Науменко (1852-1919) – яскравий представник української національно свідомої інтелігенції кінця ХІХ ст. – початку ХХ ст., визначний освітній та громадський діяч, відомий викладач російської мови та словесності в навчальних закладах Києва, один із засновників національної системи освіти у період розбудови Української Народної Республіки, автор численних публікацій з питань розвитку рідної мови, національного шкільництва, історико-етнографічних досліджень.

Провідними напрямками науково-просвітницької діяльності В.Науменка, яка мала яскраво виражену національну спрямованість, були: науково-етнографічні пошуки, спрямовані на дослідження творчої спадщини видатних українських діячів, українських творів ХVІІ ст. – ХVІІІ ст.; вивчення історії Київського університету Св. Володимира та Київського учбового округу; збирання пам'ятних документів, цінних рукописів та рідкісних стародруків. Він працював у таких періодичних виданнях, як „Киевское слово”, „Киевские отклики”, „Свобода и право”, „Киевская старина”, „Україна”. В.Науменко був активним діячем таких просвітницьких організацій, як Київське товариство сприяння початковій освіті, Київське товариство сприяння середній освіті, Педагогічне товариство, Київське товариство грамотності, Київська громада, Просвіта та ін.

Основними напрямками педагогічної діяльності В.Науменка були: викладацька робота в навчальних закладах м. Києва, методична робота на вчительських курсах, адміністративно-педагогічна діяльність у приватній гімназії. Педагогічна діяльність Володимира Павловича характеризувалася яскраво вираженою гуманістичною спрямованістю та новаторським підходом до організації навчально-виховного процесу на демократичних засадах. Повага до учнів, увага до їхніх успіхів, створення позитивного емоційного фону на уроках та в позаурочний час, індивідуальний підхід до учнів, диференціація навчальних завдань, використання міжпредметних зв'язків у навчальному процесі – ці та інші ознаки характеризували діяльність В.Науменка як учителя.

На основі досвіду розробки навчальних програм та підручників з російської мови та словесності, методист підготував підручники та посібники з української мови. Змістовий аспект підручників В.Науменка „Обзор фонетических особенностей малорусского языка” (1889), „Загальні принципи українського правопису” (1917), „Руководство для изучения украинского языка в русских школах” (1918), „Нові матеріали для історії початків української літератури ХІХ в.” (1918), „Элементарный диктант” (б/д) характеризується національною спрямованістю. При доборі навчальних текстів автор широко використовував твори українських письменників та поетів, зразки українського фольклору.

Заявка на участь у Всеукраїнській історико-педагогічній науково-практичній конференції **«Актуальні проблеми сучасних історико-педагогічних досліджень шкільної освіти»**

Албул Ірина Володимирівна

Кандидат педагогічних наук, доцент

Доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та історії педагогіки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Контактні телефони (068) 016-95-51